

“तामिस्रमन्थतामिस्रं महारौरवरौरवौ ।
नरकं कालखण्डं महानरकमेव च ॥”
महानरः, पुं, (महाचाची नखति ।) देव-
नरः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (महाचाची
अनखति ।) दृढदक्षिण ॥
महानवमी, स्त्री, (महती चाची नवमी चेति ।)
आश्विनशुक्लनवमी । यथा,—

श्रीभगवानुवाच ।

“दुर्गातन्नेव मन्नेव कुर्युर्देर्गामहोत्सवम् ।
महानवम्यां शरदि बलिदानं कृपाद्यः ॥
आश्विने शुक्लपक्षे भवेद्द्या अष्टमी तिथिः ।
महाष्टमीति या प्रोक्ता देवाः प्रीतिकरा

परा ॥

ततोऽनु नवमी या स्यात् सा महानवमी स्यात् ।
सा तिथिः सर्वलोकानां पूजनीया शिवा-
प्रिया ॥”

इति कालिकापुराणे ५७ अध्यायः ॥

अपि च ।

“प्राष्टिकादि विशेषेण आश्विने महाष्टमी तु च ।
महाशुद्धौ नवम्यानु लोके स्थातिं गमिष्यति ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

महानरं, स्त्री, (महश्च तत् अनर्चति ।

+ “अनोऽग्रमायःवरसां जातिर्ग्रयोः ।” ५ ।

४ । ६४ । इति संज्ञायां ट् । “आत्महतः

समानाधिकरणजातीययोः ।” ६ । ३ । ४६ ।

इति महत आकारादेशः ।) रन्धनदृष्टम् ।

तत्पर्यायः । रसवती २ पाकस्थानम् ३ । इत्य-

मरः । २ । ६ । २७ । (तथास्य लक्ष्यं

यथा,—

“प्रशस्तदिग्देशकृतं सुचिभावं महश्चुचि ।

सजालकं गवाचाटामालवर्गनिषिधितम् ॥

विक्रान्तदृष्टं वृद्धं सवितानं कृताचनम् ।

पर्योचितस्त्रीपुरुषं भवेद्यापि महानवम् ॥

तत्राध्वर्चं नियुञ्जीत प्रायो वैद्यगुणान्वितम् ।

सुचयो दक्षिणा दत्ता विनीताः प्रियदर्शनाः ॥

सविभक्ताः सुमनसो नौचक्रेणखाः स्थिराः ।

जाता दृष्टं संयमिनः कृतोच्छीषाः सुसंयुताः ॥

तस्य चाज्ञा विधेयाः सुत्रिविधाः परि-

कर्मिणः ।

आहारस्थितयद्यापि भवन्ति प्राणिनो यतः ॥

तस्मान्महानसे वैद्यः प्रमादरहितो भवेत् ।

साहानसिकवोद्गारः सौपौदनिकपौषिकाः ॥

भवेयुर्वैद्यवशाया ये चाप्यन्वे तु केचन ॥”

इति सुश्रुते कल्पस्थाने प्रथमेऽध्याये ॥

तद्विवरणं यथा,—

“आप्येयां दिशि कर्तव्यमावासास्य महानवम् ।

गवाचजालमागंयं च्छेद्विभुजपथेपितम् ॥

पुञ्जी तत्र प्रकर्तव्या पूर्वपश्चिममायता ।

नृत्सयादीनि भाङ्गानि चालितानि च

वारिषा ॥

तेषु यत् पच्यते त्र्यं गुणवत् सर्वसम्मतम् ।

नृदभावे पचिष्ये च चतुरश्रविकारिणत् ॥

कांखजे पाचितं यद्दि तद्दितं मतिदं शुचि ।
यच्च ताम्रमये सिद्धं न रुच्यं तन्मपिपत्तम् ॥
सौवर्णे राजते प्राच्यमाट्टभूमिधर्ता यद्दि ।
तत्प्राचं सर्वदोषघ्नं धिषणोत्सवदायकम् ॥”
अथ महानवोपयोव्योपकरणानि ।

“वस्तुनि भोजनार्थाणि विविधानि पुनः पुनः ।
सर्वानि गुणयुक्तानि स्थापितानि महानसे ॥
दास्याप्रमार्जनी वाटा पूतहृत्की सुकुर्चिका ।
कर्षणी वैभव पात्रं जलपूर्णाखिलिङ्गरः ॥
वह्निचंजननी ग्रावः कुडार्णं सुकुठारकः ।
दारुखण्डानि शुष्काणि हस्तमात्राणि चैव-

नम् ॥

अजीर्णान्नतिस्थलान्नजन्तमलानि च ।

तिनयुञ्जालनी पीठो सुवर्णं चाप्युदूखलम् ॥

सुपर्णोद्गृष्टिणा दर्जी चतुरसावपट्टिका ।

संदंशकम्पु युगलं वखखकचतुष्टयम् ॥

नालिका चुरिका चैव सुशूलं सुकुटाहकम् ॥

वह्निस्त्राजनायांयं दर्जी दीर्घा सुगौहजा ॥

तन्दूरभर्तरी सावा तत्रकं दृष्टवेदनी ।

इत्यादि वस्तुनातं हि युज्यते च महानसे ॥”

इति पाकराजेश्वरः ॥

तत्र रचनीया जना यथा,—

“छद्मशास्त्रविधानज्ञाः परामेधाः कुलोद्भवाः ।

सर्वे महानसे धान्या लुप्तक्रेणखा जनाः ॥”

इति मात्से १८८ अध्यायः ॥

महानवोर्धि पुंषि । इत्यमरटीकायां रमा-

नायः ॥

महानाटकं, स्त्री, (महश्च तत् नाटकचेति ।)

नाटकविशेषः । तस्य लक्ष्यं यथा,—

“एतदेव यदा सर्वैः पताकास्थानकेवृतम् ।

अद्वैतं दशभिर्धारा महानाटकमचिरे ॥

एतदेव नाटकम् । यथा, बालरामायणम् ॥”

इति साहित्यदर्पणः । खनामखातहनुमदचित-

रामचरितमय्यविशेषः । यथा,—

“एव श्रीलङ्घनमता विरचिते श्रीमन्महानाटके

वीरश्रीयुतरामचक्रचरिते प्रकृतं विक्रमैः ।

मिश्रश्रीमधुच्छनेन कविना सन्दर्भं सञ्जीकृते

खर्गारोहणमकोटिच नवमो यातोऽह्

एवेत्यौ ॥”

इति तस्यान्तिमः श्लोकः ॥

महानाडी, स्त्री, (महती चाची नाडी चेति ।)

ककरा । इति राजनिर्घण्टः । (विवरणमस्याः

ककराशब्दे ज्ञेयम् ॥)

महानादः, पुं, (महान् नादोऽस्य ।) हस्ती ।

वर्षकमेवः । (महाचाची नादचेति ।) महा-

शब्दः । इति मेदिनी । दे, ५१ । (यथा,

महाभारते । ५ । ६६ । २ ।

“इदमङ्गिः सर्वं प्राप्ता ये कैषिद्बुधवज्रभाः ।

प्रविशन्तो महानादं नदन्ति भयपीडिताः ॥”

चिंहः । कर्कः । इति वैमचक्रः ॥ उद्गः ।

शब्दः । इति राजनिर्घण्टः । काहलवाद्यम् ।

इति हारावली । (महादेवः । यथा, महा-

भारते । १३ । १७ । ४८ ।

“निशाचरः प्रेतचारी भूतचारी महेश्वरः ।
कालयोगी महानादः सर्वकामचतुष्वयः ॥”

महाशब्दयुक्ते, त्रि । यथा, रामायणे । ४ ।
४० । ३८ ।

“तत्कालमेव प्रतिमं महोरगनिषिधितम् ।
अभिमन्य महानादं तीर्थनेव महोदधम् ॥”

महानिद्रा, स्त्री, (महती सुदीर्घा चाची निद्रा
चेति ।) मरणम् । इति जटाधरः ॥

महानिम्बः, पुं, (महाचाची निम्बचेति ।) निम्ब-
वृक्षविशेषः । घोडा निम् इति भाषा । तत्-
पर्यायः । कैटयः २ पवनेष्टः ३ पार्वतः ४ ।

इति रत्नमाला ॥ (यथा,—

“नृतकताभ्रनागश्च खर्षं तुल्यं प्रकल्पयेत् ।
महानिम्बस्य चूर्णं चतुर्भिः सममाहरेत् ।

मधुना वेद्येन्मार्गं लालामेहप्रशान्तये ॥”
इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंघे प्रमेहाधिकारे ।)

अस्य गुणाः । परमग्राहिवम् । कषायलम् ।
अम्ललम् । शीतलक्ष्णम् । इति राजवल्लभः ॥
(तथास्य पर्यायान्तरं गुणाच्च ।

“महानिम्बः स्रुतोद्रेका रन्ध्रको विवसृष्टिकः ।
केशसुष्टिनिम्बकश्च कार्मुकी जीव इत्यपि ।

महानिम्बो हिमो रूच्यस्तित्तो पाही कषा-
यकः ।

कषपित्तभ्रमच्छर्दिजुह्वलावरकणित् ।
प्रमेहनाचगुल्फाशीं नृषिकाविषनाशनः ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

महानिशा, स्त्री, (महती चोरा निशा ।)
निशामध्यभागः । तत्पर्यायः । निशाहः २

निशीपः ३ । इति वैमचक्रः । २ । ५६ । * ॥
स्रुतुक्तमहानिशा वाहप्रहरोपरि प्रहरदयम् ।

“महानिशा तु विज्ञेया मध्यं प्रहरदयम् ।
तत्र खर्गं न कुर्वीत कान्धनेमितिकाडते ॥”

इति रत्नमन्त्रमङ्गाचार्यहृतवचनात् ।

महानिशापरकालस्य नाडीचतुष्टयस्य पर-
दिनादित्तेन तदानीं पूर्वदिपकीयभोजनादुप-

पत्तेः । तद्दिनत्रयकोपापत्तेचेति तिथितत्त्वीय-
जिज्ञानसरसाच ॥ * ॥ तत्र भक्ष्यनिषेधो

यथा,—

“बन्धुहर्षे बतौते तु रात्रावैव महानिशा ।
जभते ब्रह्महत्याच तत्र शुद्धा च नारद ॥

गोमांसविपुत्रसमं ताम्बूलच फलं जलम् ।
पुंसामभक्ष्यं शुद्धावागोदनस्यापि का कथा ॥”

इति ब्रह्मवैवर्तेपुराणम् ॥

तत्र पारकनिषेधो यथा,—

“न रात्रौ पारकं कुर्यादते वै रौडिगीव्रतात् ।
निशायां पारकं कुर्याद्वर्जयित्वा महानिशां ॥

महानिशायां प्राप्तायां तिथिभान्तां यदा भवेत् ।
हृत्पीठेऽह्नि सुनिश्चिह् । पारकं कुरुते व्रती ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीलक्ष्मणखण्डे च अध्यायः ।
देवकीक्ता महानिशा रात्रिमध्यमदृष्टदया-
त्किा । सा हितोयप्रहरशिवदृष्टतोयप्रहर-